

Nionde roten, tomt 23

Kvarteret Polismästaren

Tjugotredje roten 1637–57v

Östra hamnens västra sida

Tolfte roten 1657h–70

Kronhusgatan – Spannmålgatan

Redan 1637 bodde i tjugotredje roten en

Peder Larsson Kock

1637–63, änkan 1665–66

Den 12.11.1620 omtalas i Nylöse stads tänkebok följande. ”Kom för rette Peder Larsson Kock och hadhe giffuet Anders Bengtsson pust och sackfeltis effter 12 kap. i såråmålsbalken till 6 marck.”

Han bör vara son till en Lars eller Lauritz Kock, omtalad i Nylöse vid skilda tillfällen, tidigast redan 11.11.1599.

I Göteborgs domböcker förekommer han redan i de första på tyska skrivna rådhusrättsprotokollen. Gbg RR 1636–06–05: ”Die Herren Oloff Torssen, Johan Braun och Erich Seggessen haben heut dato berichtet wie dass der Edl. Per Erichssen Rosensköldh befohlen, dass der Unterschultz nach Peter och Mauritz Kock solt gehen und Ihnen anmelden, dass sie nach laut Ihrer ausgegebenen Obligation die 100 rdr, so sie vorgangenen Pingsten an die Statt zu bezahlen sich verschrieben, sobald an den H Rentmeister sollen auslegen.”

Vidare: Gbg RR 1636–07–18: “Peter Kock ist heut dato vor Gericht erschienen und sich beschweret, dass er 105 rdr so Er Hans Carney schuldig gewesen an Magdalena Borges seinethalben bezahlt, kann aber seine ausgegebene Obligation von Hans Carney nicht wieder bekommen”.

Den 20.7.1641 berättade Peder Kock vid rätten, att Peder Böckers hustru börjat trätan genom att på Peder Böckers tomt ha fattat honom i skägget och brukat en slem mund på honom. Då slog han ett slag med stocken på hennes arm ”och om hon hafwer fått något på Hufwudet, så stötte hon det sig på gärdesgården, när han sköt henne ifrån sig, säger ock att det hände två famnar från hans tomt” Han fick böta 12 mark smt.

1639 års borgarlängd angav, att Peder Larsson Kock ”brukar åtskillig köphandel”. Att han också var bryggare omtalas av Dymling, som nämner honom som bisittare och verksam 1649–1665. Änkan bryggde 1666–67. Den 18.5.1658 omtalar kämnärsrättens protokoll, att han var broder till *Mauritz Kock*. Peder Larsson Kock var död 27.10.1665, då *Mats Christophersson* fordrade hustru *Elin /Andersdotter/ sal Per Kocks* på 56 d kmt, som uppförts honom tillgodo vid arvskiftet efter hennes sal man.

Ett par år senare den 29.8.1667 bestämde rätten följande:

”Efter såsom

Jöns Bergesson

hafwer rätt och Macht, efter det afskeed, som på arfsskiftet efter Peder Larsson Kock giordt är, att tråda till hans efterlåtne gård och huus, der han med andre medel icke kunde betalt blifwa för det honom af sterbhuset tillkommer. Altså kunde rätten klaganden der öfwer Peder Larssons efterlefwerska hustru Elin Andersdotter icke bijfalla och Jöns Bergesson sin rätt förmena.”

Denne Jöns Börgesson bör vara identisk med en person med detta namn, som omtalades i rote 19 1647–55. Han gifte sig 1667 med *Åsa Jönsdotter*, som var änka efter *Oluf Carlsson Håhl*.

Enligt Dymling var Jöns Börgesson systerson till Peder Larsson Kock och ärvde hans bryggeri. Han förekommer i gillesprotokollen 1668–1691 och blev ålderman. Hans änka drev bryggeriet t.o.m. 1695. Sedan övertogs det av svärsonen *Leonard Thim*.

Efter den stora branden 1669 klagade Jöns Börgesson över sin fattigdom (EIIb:3), Stadsbetjänterna hade för utlagorna avpantat honom t.o.m. ”dhe fattige gamblee sängkläder som iag och min fatige siukel. hustru hade till at ligga på och nu måste liggia uti halm och strå, som mina grannar wel wetta och iagg fatigh man mången dagh icke mechtar at köpa migh en kacke bröd till migh och min hustrus hungers släckande.” Han begärde lindring i skatten,

Tomten låg öde 1685. Detta år den 19 maj begärde James Michels, Martin Brusewitz (stavat Brytwis) och Robert Hood laga värdering av bryggaren Jöns Börgessons tomt: därtill tillsattes Måns Esbjörnsson, Lars Ambjörnsson bagare och Peder slaktare. I februari nästa år fordrade Jöns Börgesson skepparen Bengt Persson i Boa på 9 rdr 32 öre för skeppsöl men denne sade, att Jöns Håhl som redare hade åtagit sig att betela. Någon månad därefter besvärade sig Jöns Börgesson skriftligen över att hans hustru skuldsatte familjen bakom hans rygg och lånade pengar bl.a. av en bonde i Nödinge för att överlämna dem åt sin son (Jöns Börgessons styvson) Jöns Håhl (8.3.1686). Innan året var slut, nämligen 17.12.1686, krävdes Bryggaren Jöns Börgessons änka Åsa Jönsdotter av Sven Persson Limmerhult.

Den 25.5.1688 vände sig Martin Brusewitz och Arfwed Månsson mot *kyrkoinspektor Jöns Håhl*. Denne visade delningen mellan modern och barnen, innan modern trädde i sitt andra gifte med styvfadern Jöns Börgesson. Tvisten gällde en baktomt, som Arfwed Månsson nu hade tillhandlat sig av Martin Brusewitz, som var immitterad i tomten för skuld. Jöns Håhl ville uppskjuta beslutet om inlösen av tomten till sin broders hemkomst från England. Brodern var nu 22 år gammal. Men *Arfwed Månsson* (se 9.24) tilläts fullkomlig disposition och hävd av tomten, emedan ingen i tid hade klandrat uppbudet, och ej heller förmyndaren Sven Printz hade gjort det med reda pengar.

Den 25.9.1688 uppvisade Nils Svensson Kråka ett brev från sin svåger Erik Joensson, Nils Kråka begärde på sina svågars vägnar att få ta del av de skrifter, som hade passerat mellan hans svärfader Jöns Börgesson och hans styvson Jöns Håhl. Den 16.3.1691 berättade Simon Simonsson Schultz, att Jöns Håhl hade avlidit dagen innan. Till Simon Simonsson hade han pantat sin farkost, som låg här i hamnen. Jöns Börgessons andre styvson Olof kallade sig i likhet med Jöns Börgessons barn Eek. Han avled 1696.

I bouppteckningen efter Jöns Börgesson uppräknas följande barn och mågar;

vaktmästare Erich Eek genom sin fullmäktige Johan Eek

Erik Bengtsson och

Lennart (Leonhard) Thim Avlidne Börge Eeks barn genom deras moder *Maret v. Sollen* Börge Eek bör vara identisk med *häradsskrivare Börge Jönsson*, ty den 16.7.1674 erkände sig Jöns

Börgesson skyldig sin son pengar, varför han immitterade honom i sin tomt på Sillgatan, vars hus han själv hade låtit ånyo uppbygga med egna medel. Häradskrivare Börge Jönsson anges vara död före 4.2.1686, då hans änka *Maria Svensdotter* (identisk med *Maret v Sollen*) omtalas

Hustru Maria Eek (vars avlidne man *Nils Svensson Kråka* hade fått ut hennes modernearv)

Hustru Sigrid Eek (var det hon, som var gift med *Erik Joensson*?)

Leonhard Thim, ägde 1720 9.22–23

1697–1744

Smeden Per Börgesson protesterade 19.3.1696 skriftligen mot att Jöns Börgessons hus och gård, som han hade i underpant av (Börge) Värnings arvingar, skulle försäljas, innan han hade fått sin betalning.

Leonhard Thim, som var ålderman i bryggargillet och ”nu för tiden boende på sal Paul Jürgens gård” lånade 16.3.1697 600 d smt för att inlösa sin sal svärfader Jöns Börgessons gård. Han pantsatte hospitalet ”det nu för tiden mitt eget hus och grund, belägen efter transporten (kursiverat här) wid östre lille hamnen, en tumpt på hörnet wid Spannmålgatan, och den andra tumpt bredewid uti samma gata. ”Cautionist var *Daniel Hanck*, som *icke själv kunde skriva*. Samma år hette det: sal Jöns Börgessons arvingar förete transport på svågern Leonard Thim för 1 800 d smt. Leonard Thims tomt upptogs i 1715 års skattningslängd till 450 d smt, huset till hela 1 160 d smt och lösöret till 800 d smt. Av 1717 års magistratsräkenskaper kan man utläsa, att Leonard Thim brukade tobak och att hans hustru hette *Helena Eek*.

Grannarna N. Borgström, Jonas Flybach, N Fehman och Magnus Carlund begärde 1740 besiktning av bryggaren Leonard Thims hus av brandsäkerhetsskäl (1.7.1740, EIIB:24). Hans överrum till gatan var ”icke allenast illa försedde, så att der finnes både fönster, som äro alldeles söndrige och otillätne samt öpne gluggar utan att hela hans huusgafwel till gatan är så gammal och af Bräder upbygd, at deraf kan tijmas oförmodelig olycka af eldsvåda /: igenom tvenne Herr Flybachs nära intil stående korstenar:/ besynnerligen som bemälte vår granne och nabo plägar alltid hafwa sitt höö liggiande inom denna lilla illa conditionerade och alldeles otilläteliga byggnad.” Besiktningmännen fann den 9 juli 1740, att ”själva huset var öfwerallt mycket bristfälligt: med en hög och gammal förfallen Hwinds Brädgafwel, som wender sig mot Herr Flybacks Tak och skorstenar, den wij finner högst skadelig och borde alldeles nederrifwas, Så är alla Takpannorna på dess hwind öpne eller otillstrukne, hwarest dess höö ligger och lägges, att man rätt med fasa eftersinna kan den olyckan, som deraf sig tijma kunde ifrån bemälte Herr Flybachs skårstenar i synnerhet, när hård blåst och wäderlek är. Dessutom war en skorsten sprucken på samma Herr Thims winn, helt när wid trossningen, hwarutur wij såge rök uthkomma. Men dess Brygghus.spis och inmurade Panna hafwa wij i synnerhet uti slätt tillstånd funnit, medan murarne äro spruckna, så at man med en kiep kan sticka in på själfwa Pannan. Till olyckans förekommande borde så wäl spis som Pannemuren uthan lenger dröjsmål alldeles nederrifwas.” Detta besiktningssprotokoll undertecknas av N. H. Schytt, Adolph Suhr, Nils Appelberg, Börge Mellenberg, Johan Christopher Rancke, A. Albom.

Bouppteckning efter Leonard Thim och hans hustru företogs 16.2.1744. De efterlämnade 476 5/6 d smt, därav hus och tomt på Spannmålgatuhörnet vid Östra Hamnen med inmurad bryggpanna och en liten brännvinspanna av koppar 1 191 d smt och en trädgård med tillhöriga hus i Masthugget, värd 1 400 d smt.

Deras son *Johan Thim*, som varit konsistorienotarie, var död 1740. Dottern *Christina Elisabeth Thim* var gift med *kapten (senare major) Didrik Christian von Lancken*. Dottern *Anna Christina Thim* var gift med

häradsskrivare Anders Waldenström

(av Uddevallasläkt).som övertog gården och bryggeriet.

1750 krävdes häradsskrivare Anders Waldenström av *Directore Cantus Anders Bonge* med anledning av den förskrivning, som Waldenströms sal. svärfader bryggaren och borgaren Leonard Thim gjort på grund av ett lån på 300 d smt och två gjorda inteckningar den 5.5.1740 i dess fasta egendom. Skulden hade ingåtts på grund av Thims ingångna caution för sin avlidne son notarien Johan Thim och hans förvaltning av publika medel. Waldenström hade inte fått en styver. Waldenström berättade, att hus och gård tillika med övrig egendom lades i aska genom den olyckliga vådelden 1746. Ingen fast egendom blev kvar än "blotta gatan".

1751 krävde skepparen Sven Rasmusson häradsskrivare Anders Waldenström på 400 d smt plus ränta samt begärde utmätning, då annan tillgång inte fanns än Waldenströms hus och gård vid Östra Hamnen på Spannmålgatan

Den 13.8.1751 ägde auktion förgäves rum på häradsskrivare Anders Waldenströms gäldbundna vid hörnet av Spannmålgatan åt Östra Hamnen belägna tomt (som i längden höll 87½ fot enligt Carlbergs mätning) och åbyggnad. Ny auktion ägde senare rum då fastigheten övergick till *handelsmannen Carl Jönssons* ägo för 2 300 d smt. För *fabrikören Daniel Schillers* räkning inropades den på ny auktion den 17.12. s.å.genom *tobaksspinnare Lundberg* för 3 800 d smt. Schiller sålde fastigheten för 3 808 d smt den 19.12.1752 till

sadelmakaremäster Christopher Dehio,

första uppbud 3.3.1755. Det framgår emellertid av tomtöreslängden 1755, att vad Dehio köpt var endast hälften av den egendom Thim ursprungligen ägt. Av ett uppbud samma nyssnämnda dag den 3.5. (3:?) kan utläsas, att *handelsbetjänerna Jens Friedrich Jenssen och Lorentz Jenssen* för 1 200 d smt och 300 d smt i diskretion av handelsmannen *Anders Möller och dess hustru Anna Beckman* den 24.2.1755 köpt två gårdar: den ena vid Östra Hamngatan mellan kämnären Erik Enanders hus å ena sidan och sadelmakare Dehios gård å den andra, den andra köpta gården låg på Spannmålgatan mellan Dehios gård å den ena och lanttullbesökare Simon Ahlboms hus å andra sidan. Gårdarna hade sålts med "alla uti förberörda tvenne hus befintliga rum jämte en inmurad kopparpanna. "Sadelmakare Dehios köpta gård låg alltså omgiven av Jenssens nyköpta egendom på bägge sidor.

Handelsman Erik Kullman uppbjöd den 6.6.1763 första gången en vid hörnet av Spannmålgatan vid Östra Hamnen belägen avbränd ödetomt jämte 2 därintill å södra sidan vid kämnären Erik Enanders tomter belägna avbrända tomter. Herr Kullman hade den 25 april köpt den första med en därpå nybyggd välvd källare samt ett parti gråsten jämte 27 fyrhuggna furubjälkar och någon gips, tvenne tolfter tio och åtta alnars bräder och 24 stycken halvplankor av sadelmakaremäster Christopher Dehio och dess hustru för 3162 daler och 200 d smt i vängåva. Men av handelsman Anders Möller och dess hustru hade han för 3.500 d köpeskilling och 300 daler i samma mynt vängåva den 1 juni köpt de tvenne senare tomterna med välvd källare och skjul över ut åt hamnen och uppsatta bodar på baktomten. 30de penning för den första tomten 105 d smt och för de senare 116 d 21 1/3 daler i samma mynt.

I ett brev till magistraten samma år (EIIb:106, 23.12.1763) berättade Erik Kullman, att han ämnade på sina vid Spannmålgatan och Lilla Bommen avbrända tomter uppföra en sådan stenhusbyggnad som en bilagd ritning visade. Han hade gjort början till grundläggning och källareuppmurning och ämnade nästkommande år fortsätta med själva husbyggnaden om han utan allt för kännbar utgift kunde erhålla materialier. Han trodde, att det skulle bli billigare att inköpa materialierna utrikes än här i Sverige, där i synnerhet kalk och sten drog ansevärliga kostnader. Han begärde behörigt bevis om de till denna byggnad redan gjorda anstalterna.

Enligt *Anders C-son Åhsberg* var välvda källare redan uppförda ifrån hörnet av Spannmålgatan längs med Östra Hamngatan intill kämnär Enanders tomt. Emot Spannmålgatan arbetade man redan med grundläggningen till ett långt magasin, som också ”synes wara ärat till att hwälfwas och är redan öfwer jorden på gårdsidan”.

Denne handelsman och rådman Erik Kullman var född i Vänersborg 1727 som son till borgaren Nils Kullman och hans hustru Elin Larsdotter, som var syster till den i Göteborg verksamme kämnären *Olof Larsson Wennerberg (far Lars Bengtsson i Degeberg i Vänersborg)*. Erik Kullman hade två halvbröder *Lars och Sven Eriksson Kullman* (se 4.114). också de handelsmän i Göteborg. De var söner till moderns förste man *skepparen Erik Svensson Finngård* (”Erik i Fingås”, död c:a 1715–16). Erik Nilsson Kullman fick burskap i Göteborg 12.3.1759 som handlande. I motiveringen för hans förening med Handels-Societeten säges, att han i hela 14 år hade tjänat hos handelsmannen Martin Sandberg. Den 26.4.1768 blev han rådman efter Johan Mellenberg. Hans djärva byggnadsplaner stod inte alls i förhållande till hans ekonomi. Utom dessa tomter på västra sidan av Östra Hamnen hade han öster om hamnen 9.16 och delägarskap i 9.15 och 9.17. Den 17.3.1768 (EIIb:127) krävdes han av Matthias Knigge i Amsterdam och hotades med utmätning. Samma år den 21 december såg rådman Erik Kullman sig nödsakad att till

handelsman Benjamin Bagge för 3 700 rdr hollands courant sälja sina fastigheter här i kvarteret Polismästaren: ”ett i stadens fjärde kvarter i hörnet av Spannmålgatan och Östra Hamnen emellan färgaren Nicolaus Bolanders gård å södra och östra sidorna beläget hus och gård jämte tvenne i stadens femte kvarter vid Östra Hamnen och Kronhusgatan intill kämnären herr Eric Enanders stenhus belägna tomter med därå uppförda Magasiner och välvda källare”

Benjamin Bagge överlät i sin tur genom påtecknande på köpebrevet de köpta fastigheterna till *handelsmännen i Amsterdam herrar Pye Rich och Wilkiesson i Amsterdam*. Dessa hade genom direktören vid Ostindiska Kompaniet herr Martin Holterman erlagt 30-penningen av köpeskillingen uträknad till 12 872 d smt till stadens kassa med 430 d smt. Enligt uppbudshandlingarna för första uppbudet 6.11.1769 hade köpet hembjudits såväl till naborna som till kuratorerna i den 5.4.1769 avlidne rådmannen Erik Kullmans gäldbundna bo. Dessa var *bokhållaren herr Jonas Malm Eriksson* samt *handelsmännen herr Bernhard Wohlfahrt och John Sibbald*.

Men redan före detta första uppbud hade Jonas Malm Eriksson sökt inteckning i avlidne rådman Erik Kullmans fasta egendom för 2.000 daler plus ränta, som han hade att fordra. Han hade fått svar av änkan *Anna Margareta Kullman*, att fastigheterna redan var försålda. Denna Anna Margareta Kullman, med vilken Erik Kullman hade gift sig den 5.12.1750, var dotter till *handlanden Johan Jensen*, död 1739, och *Catharina Bagge, född 1710, död 1748*. Hon var döpt 23.10.1735 och avled 17.8.1797. Hon gjorde sig urarva 1769 och gifte den 2.5.1779 om sig med grannen på östra sidan hamnen *fabrikör Nils Magnus Bolander, född 1723, död 27.3.1797*.

När Jonas Malm Eriksson fick detta negativa svar av änkan, skrev han till magistraten (EIIb:138,15.11.1769): ”uti Jordebalkens 4 Kap. 2 § finner jag, att då jord, hus och tomt i staden

säljes skall sådant köp offentligen vid öppna dörrar å Rådstugan kundgöras och uppbyggas utan twifwel i det afseende, at såwål bördemän må bewaka sin lagliga rätt som att Staden tillkommande Rätt 20de [eg. 30de] penningen af köpesumman med mera må redeligen erläggas

— – nog tydeligen: att H Rådman Kullman genom sådan dold afhandling under sken af ägare till ansenlig fast egendom tillåckat sig mitt och andras förtroende [i högre grad] än wederbordt, och att köparen, som torde finnas wara utländsk man, brustit uti alla de skyldigheter, som ofwännämnde Lagens rum med flera utstaka.

Ännu fler fordringsägare anmälde sig. Rådman Christian Ludolph i Vänersborg [den 2.4.1760] hade tillsammans med handelsmannen Oluf Rommel i stället för avlidne Anders Florin, som 23.6.1758 gått i borgen hos stadens fattighuskassa för ett lån Kullman tagit på 4 000 d smt för att skaffa köpeskilling till sitt hus och gård.

Någon bouppteckning efter rådman Erik Kullman har icke kunnat igenfinnas men enligt Berg (I:2, 361) efterlämnade han: hus och gård i hörnet av Spannmålgatan, 2 tomter i hörnet av samma gata med en välvd källare samt en baktomt åt samma gata, en hörntomt på Kronhusgatan med välvd källare samt en därtill belägen baktomt, 1/3 i färgare Backmans hus och gård bestående av tre tomter med färgeri och tryckeri samt andel i klädesfabrikör Fröses klädesfabrik å Vallgatan.

Det finns ett uttalande av George Bellenden och Comp. (EIIb:136, 2.8.1769), att fru Anna Greta Kullman icke hade velat utlåta sig om ett med protest för utebliven betalning återkommit växelbrev av den orsak att bouppteckningen efter dess sal man rådman Eric Kullman nu skulle påstå och ännu icke blivit fullbordad. Det talades där om kompanjonskap med Benjamin Bagge och Daniel Wignaulx.

Av Pye Richs och Wilkiessons köp tycks det inte ha blivit mycket av utan den 17.12.1770 lät *handelsmannen Anders Philipsson/ Otterdahl/*

uppbjuda tvenne i hörnet av Spannmåls- och Östra Hamngatorna belägna tomter jämte en baktomt med därå varande välvda källare och åbyggnad. De hade före detta tillhört avlidne rådman Erik Kullman och på kuratorerna i hans gäldbundna bo gjorda föranstaltande den 22.11.1770 sålts på auktion till Otterdahl som högstbjudande för 6 000 d smt. Tomterna hade hembjudits tullförvaltaren Dykman och kämnären Enander som nabor. 1785–90 var beteckningen för dem i tomtöreslängden ”handelsmannen Anders Ph Otterdahl tvenne tomter med källare”. Men tomterna tycks ha gått Anders Ph Otterdahl ur händerna och en tid tillhört snickaremästare Carsten Georg Rosenbrock.

På auktion den 19.1.1796 utropades nämligen förgäves på snickaremästare Lars Fuhrmans ansökan snickaremästare Carsten Georg Rosenbrocks uppgivna i hörnet av Östra Hamn- och Spannmålgatorna under nummer 22 belägna stenhus och tomter. Vid ny auktion 4.2.1796 inropades de av

handelsman Aron Otterdahl

för 4 000 rdr specie. (uppbud 9.22 5/4 den 22.2.1796). Denne Aron Otterdahl var född 1741 som son till Philip Philipsson Otterdahl och Johanna Christina Böker. Han tillhörde en gammal Göteborgssläkt, som möjligen kan ha tagit sitt namn efter Otterhällan. Dess förste kände stamfader varv var skomakaren Anders Olofsson, vars son Philip Andersson också var en framgångsrik skomakare. Sonen Philip blev köpman och sonsonen Anders Philip Otterdahl beskrivs av Fredberg (II:611) såsom ”mycket rik, bruksägare och ordförande i Borgerskapets äldste”. Aron Otter-

dahl hade 4.2.1762 fått burskap som skeppare. Han avled ogift 16.2.1809 och efterlämnade då en förmögenhet på c:a 11 000 rdr banco, därav 2 666:32 i hus och gård nummer 22 i hörnet av Östra Hamn- och Spannmålgatorna. Wilhelm Berg berättar om hans testamente av den 17.6.1808, att hans broder Fredrik erhöll rätt att under sin livstid disponera gården. Vid broderns död skulle gårdn med full äganderätt för evärdelig tid tillfalla Sahlgrenska sjukhuset. Villkoret var dock, att gården aldrig skulle få säljas eller på annat sätt skiljas från stiftelsen. Den årliga inkomsten skulle bara få användas till sjukhusets understöd. Gården skulle inte få användas till värdshus eller annat bruk, som därmed kunde ha likhet.

Fredberg ger (I:555 och II:610, bild s 613) följande skildring av den Oterdahlska byggnadens användning som sjukhus:

”Denna byggnad började ombyggas 1818 och år 1823 öppnades det nya sjukhuset för patienterna. För utvidgningen hade sjukhusdirektionen nödgats inköpa tre öde tomter, vilka lågo emellan det Otterdahlska huset och Torggatan och vilka kostade 933 riksdaler 16 sk banco. På gården befintliga träboddar nedrevos och tillbyggnaden av sjukhuset skedde på den närmast belägna tomten. De båda andra användes till trädgård och promenadplats för konvalescenterna.

Ombyggnaden utfördes av stadsarkitekten Hagberg i samråd med d:r Dubb och d:r Weltzin och kostade c:a 28.00 riksdaler, Sjukhuset inrymde i nedra våningen ekonomilägenheter och läkarebostäder samt i övre våningen sjuksalarna, av vilka tre lågo åt Hamngatan och sju åt Spasnmålgatan. Utanför sjuksalarna fanns en bred korridor, vettende åt söder, vilken vid farsoter uppläts åt de sjuka. Sjuksalarna lämnade plats för femtio sängar, vilka 1830 ökades till sextio.

Det nya sjukhuset var byggt av tegel med holländsk gulsten på murarnes yttre sidor och erbjöd som de flesta bättre byggnader på den tiden en enkel men på samma gång solid anblick. Sjukhuset ansågs också enligt samtida vittnesbörd ha fått en ”grund av fullkomlighet, som kunde ställa det i fördelaktig jämförelse med vilket svenskt sjukhus som helst och med bättre sådana inrättningar utomlands”.

Ett tjugotal år befann sig sjukhuset på denna plats. Man kom emellertid snart underfund om att även denna byggnad var otillräcklig för sjukhuskravet i det ständigt växande Göteborg. Även om det för en tid genom tillbyggnad på de av sjukhusets trädgård upptagna ödetomterna kunde ha gjorts rymligare, var läget alltför olämpligt för ett sjukhus, omgivet av boningshus och två mycket trafikerade gator med de flesta sjuksalarna vända mot norr – således utan sol – samt med källare, vilka ofta vid hård västlig vind vattenfylldes.

Sedan frågan om en ny sjukhusbyggnad mognat, beslöts på en allmän rådstuga den 10 september 1845 att en sådan skulle uppföras på bastionen Carolus Dux bakom artilleristallarne. Detta befanns så mycket lämpligare som all gråsten för byggnadens behov kunde hämtas från de raserade fästningsvallarna. Det nya sjukhuset kunde öppnas 1854, då 4 sjuksalar kunde upplåtas åt patienterna men först 1857 var det fullständigt färdigt. Den gamla byggnaden uthyrdes, sedan det nya sjukhuset vid Grönsakstorgert uppförts bl.a. till Handelstidningen, som där en tid hade sitt tryckeri. Likboden inne på gården omändrades till bostadslägenhet och där bodde Viktor Rydberg ett par år. Sjukhusträdgården såldes till firman Broddelius och Åkerman och lämnade plats för nya byggnader.

I stadens ägo ombyggdes huset 1893 för polisverkets räkning och alltsedan dess [enligt Fredberg 1922] har poliskammaren, polisdomstolen, centralpolisen och detektiva avdelningen där haft sina lokaler”

Så långt Fredberg.

Det bör vara denna tomt, som 1790 var mademoiselle Barthengrens tomt (9.23) och 1800–07 handelsbokhållare Aron Otterdahls bebyggda tomt.

Senare uppbud av tomt 9.23

handl Anders Wennerström m fl	2.1.1792
handelsman Aron Otterdahl	16.1.1797